

"סוד החשמל"

לחבר מין תורת הנגלה לתורת הנסתר

ד"ר מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת ויקרא ה' אלפים תשע"א "תעוררו את האהבה עד שתחפץ", [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

דָם הָאָדָם כְּמוֹ דָם קָרְבָן

ולא להסתפק בעיון בלבד. ולמד זאת מהכתוב **חיים הם למצאיהם**, דרמו לו שבשביל לזכות לחיים מהחשמל המקיף, צריך להוציא בפה, דעל ידי הרוח ממללא שבפה, מתקשרים לחשמל המקיף.

בארנו במאמר 'חשמל דם' שזווג איש ואשה הוא בבחינת **אש** ו**אש** וכשיש שכינה, נוספות 'באיש וה' באשה. נראה דהקרבת נקראים בשם **אש** או **אשה**, לרמז שהם בבחינת אש שנוספו בהם שכינה, 'באש, ה' באשה. וכן מובא ברבנו בחיי (שמות כ, א) שהקרבת נקראים **אשה** מלשון **אשה**.

וכן אכילה, שתיה, ר"ת **אש**, ויש בשתייהן אותיות "ה, אכילה שתיה. דגם אכילה ושתיה של אדם הן בבחינת אש. וכשאתם מקדש אותן ומעלה אותן כקרבתן לה' יש בזה שכינה. ונראה דזה גופא הטעם שזווג איש ואשה וכן קרבתות הם בבחינת אש, מלבד הטעם הפשוט שהקרבת עולה על ידי האש, וזווג נעשה בחמימות, ד**אש** ר"ת אכילה שתיה. וקרבתות הם בבחינת אכילה ושתיה לגבה, כמו שכתוב **"קרבני לחמי"**. וכן זווג הוא בחינת אכילה ושתיה, כפי שהבאנו במאמר 'חשמל מילה' מהגמרא (כתובות סה: נדרים כ:). ובג' ענינים אלו כשיש שכינה אותיות "ה, הרי הוא מעלה את בחינות האכילה ושתיה לגבה. ואם חלילה אין שכינה אז נשאר **אש** בגימטריא **יצר** ובגימטריא **רעל**, דאכילה זו היא בבחינת אכילת רעל. וכן מובא בספר 'אוצר החיים' להרה"ק מקאמרנא (מצות לא תנאף) שהבא על הפנויה בלי חפה וקדושין הם בבחינת אכילה בלא ברכה, דהתשמיש נקרא אכילה, וברכת ארוסין ונשואין היא הברכה שמברכים לפני אכילה זו. **וכן** מובא בגמרא 'צירה' (ג, ה) שייסוד האש שייך לבחינת ראש, וייסוד המים שייך לבחינת בטן, וייסוד הרוח שייך לבחינת גויה, ואכילה ושתיה נעשות על ידי הראש. וכן השם "ה המתקשר אתם שייך לבחינת ראש, וכן **אש** מרמזת במלה ראש.

מצינו בזהר (ויחי רמד.) בהתעוררות העשן שלמטה נדלק נר למעלה וכאשר זה מדליק גרות כל גרות אחרים נדלקים ומתברכים ממנו כל עולמות, ובהשתוקקות שלמטה נובעים מים תחתונים לקבל מים עליונים, ואז התאנה נדבקות ועולמות מתברכים, ונרות כלם דולקים, ועליונים ותחתונים נמצאים בברכות, נמצא שהקרבת יסוד עולם, תקון העולם, שמחת עליונים ותחתונים. רואים שבמזבח היתה בחינה של זווג בין כנסת ישראל לקב"ה. וכן עבדה בגימטריא **יסוד**, דעבודת הקרבתות והתפלה נעשית דרך היסוד.

בארנו במאמר 'מזבח לב', שאכילת האדם עולה לריח ניחוח לה' כמו במזבח, על ידי הדם. לאחר שהאכל נהפך לדם, והאדם משתמש בכח של דם זה לעבודת ה', הוא מעלה את האכילה ושתיה כמו קרבן לריח ניחוח לה'. ובארנו במאמר 'חשמל תורה', שעל ידי תורה ותפלה מתחבר האדם לקב"ה על ידי דם האדם שעולה לה' בבחינת קרבן. דדם זה הוא שמחבר את האדם בזמן שהאדם לומד תורה ומתפלל. ונראה דישנם שני חבורים בזמן תורה ותפלה; חבור הדם שמתחבר לחשמל הפנימי, כשם שבמזבח הדם התחבר ליסוד, שהוא בבחינת פנימי. ויש חבור של הפה דרך הרוח ממללא שמקשר לחשמל המקיף. כפי שהבאנו במאמר 'חוטוי החשמל' מהלק"ת להאריז"ל (עקב ע' רמו) שעל ידי הדבור מתקשרים לחיות ממללות ולחשמל המקיף.

וביתר באור בארנו במאמר 'תורה מזון מצוות לבושים', שהמצוות נותנות לאדם לבוש רוחני, והתורה נותנת לאדם מזון רוחני. והואיל ויש בלמוד התורה גם מצוה, יש בתורה גם בחינת לבוש. וכן כאן נראה שהדם מקשר את האדם לחשמל הפנימי שהוא בבחינת מזון שחודר בפנימיות, דהדם נוצר מהמזון שאדם אוכל. וכשאדם מעלה את המזון לה' דרך הדם, הוא מתקשר למזון שלמעלה שהוא החשמל הפנימי בבחינת תורה. ועל ידי למוד התורה בפה, הוא מקים מצות תלמוד תורה, ומצוה זו מקשרת אותו לחשמל המקיף שהוא בבחינת לבוש. וזה שאמרנו שבלמוד התורה יש גם בחינת מזון, וגם בחינת לבוש. דאדם מתקשר לחשמל הפנימי והמקיף שנותנים לו בחינת מזון ולבוש. וכן **תורה** בגימטריא הכתוב (ויקרא א, יז) **"הוא אשה ריח ניחוח"**. ובגימטריא הכתוב (שמות כט, כ) **"ונזרקה את הדם על המזבח"**. דלמוד התורה פועל את פעלת הקרבן.

מצינו ברש"י (ברכות ה: ד"ה טורף) מה היא הנפש זו תפלה כמו שנתאמר **"ואשפך את נפשי לפני ה'"**, ומבאר לדברינו דבתפלה שופכים את דם הנפש לפני ה' כמו שפיכת הדם על המזבח לפני ה'. וכן הכתוב (ויקרא א, ז) **"אש על המזבח"** ס"ת **לח"ש**, המסמל תפלה, דתפלה היא בחינת קרבן, וקרבתן הוא בחינת תפלה. וכן תפילה בגימטריא מקום המערכה, (ע' רש"י זבחים נד.).

מצינו בגמרא (עירובין נד.) **אמר לו שמואל לרב יהודא שינא פתח פומך וקרי שנתאמר "כי חיים הם למצאיהם ולכל בשרו מרפא" אל תיקרי למצאיהם אלא למוציאיהם בפה**. היינו שמואל אמר לרב יהודא ללמד ולהוציא המלים בפה

מְצִינוּ בזהר (ויחי רמ.) שֶהצדיק יסוד נקרא בשם **אוכל** כמו שכתוב (משלי יג, כה) **"צדיק אוכל לשיבע נפשו"**. דהצדיק יסוד אוכל את השפע מכל הספירות להשפיע למלכות שהיא בבחינת נפש, נראה להוסיף שהצדיק יסוד אוכל את השפע מכל הספירות להשפיע מלמעלה למטה וגם כדי להעלות מלמטה למעלה, כפי שרואים שהמזבח אוכל את הקרבנות בבחינת יסוד להעלות אותם למעלה. וכן **מזבח** בגימטריא **אוכל**. וכן הכתוב המדבר על עליית חנוך השמימה דרך היסוד כדבארנו במאמר 'חשמל שנה', (בראשית ה, כד) **"ואיננו כי לקח אותו אלהים"** ר"ת **אוכל**. וכן הכתוב המדבר על זיווג (שם יט, לא) **"לבוא עלינו פדרך כל הארץ"** ס"ת **אוכל**. וכן זיווג נקרא אוכל בכתוב (שם לט, ו) **"כי אם הלחם אשר הוא אוכל"**, כמובא ברש"י שם. וכן הכתוב (שמות כט, טז) **"ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב"** ר"ת **סעוד**ה.

בארנו במאמר 'חוטי החשמל', שעמוד העשן במזבח נקרא **עמוד העשן**, מלשון עמוד המסמל את היסוד. ומצינו בגמרא (יומא כא.) **מעולם לא פבו גשמים אש של עצי המערכה, ועשן המערכה אפלו כל רוחות שבעולם באות ונושבות בו אין מזיזין אותו ממקומו**. וכן מצינו בזהר (תיקונים צב:) ש'הג' גונים באש של המזבח היו שורפים את ג' הקלפות הטמאות המתלבשות על היסוד. וכן מצינו בגמרא (יומא כא:) שעמוד העשן בבית המקדש היה מרמז לישראל במוצאי שמיני עצרת אם תהיה שנת שפע, ואיזה סוג של שפע וכו'. וכן מצינו בגמרא שם שעמוד העשן הוא בבחינת דקל, ובארנו במאמר 'חשמל לולב' שעץ הדקל מסמל את היסוד. וכן כתוב (שה"ש ג, ו) **"כתימרות עשן"** ורואים שהעשן נמשל לעץ תמר.

מצינו במדרש (ספרא שמיני א) **פיצד היתה מיתתו ושל נדב ואביהוא** [שני חוטים של אש יצאו מבית קדשי הקדשים ונחלקו לארבעה, שנים נכנסו בחטמו של זה, ושנים בחטמו של זה **"ותאכל אותם"** נשמתם נשרפה ולא בגדיהם, ומובא במפרשים (עין באור החיים) שנדב ואביהוא מתו כתוצאה מדבקות גדולה בה' על ידי הקטרות, ומרב תענוג ודבקות פרחת מהם נשמתם, וכמובא בכתוב (ויקרא טז, א) **"אחרי מות שני בני אהרן בקרבנתם לפני ה' וימתו"** שמתו מתוך ההתקרבות לה', כדגמת כלל ישראל במתן תורה, שנשמתם פרחת מהם, וכמובא בכתוב (שמות לג, כ) **"כי לא יראני האדם וחי"** היינו שיש מצב של דבקות והתקרבות לה' שהנשמה אינה יכולה להשאר בגוף ופורחת מהגוף, נראה דדבקות זו היתה כמו שכלל ישראל במתן תורה התקשרו עם החשמל ופרחה נשמתם, כך נדב ואביהוא התקשרו עם החשמל, ופרחה נשמתם. וזה מה שאומר המדרש **שני חוטים של אש**, היינו שהתקשרו חזק לקב"ה דרך החוט שלהם, עד שהאש הרוחנית של החוט גרמה שנשמתם פרחת מגופם ומתו, ולכן החוטים **יצאו מקדש הקדשים**, דמשם מגיעות השפעות החוטים לכל ישראל, ונכנסו בחטמיהם, דהחטם הוא מלשון חוט והוא בבחינת אות ו', כפי שהבאנו במאמר 'חשמל חטא' מהזהר (תיקונים

קל.). וכן מובא במדרש (תדשא יא) שהתענוג בקטרות הוא על ידי הריח בחטם, ודרך הריח של הקטרות היו מתקרבים לה'. וכן בנדב ואביהוא, מרב דבקות בקטרות פרחת נשמתם. וכן הכתוב (במדבר ג, ד) **"וימת נדב ואביהוא לפני הוי"ה בהקרבתם אש"** בגימטריא **חשמל** במלוי האותיות **ח"ת ש"ן מ"ם למ"ד**.

מובא ב'בעל הטורים' (ויקרא י, ב) **"ותצא אש ותאכל אותם"**, **ותאכל** בגימטריא זה שני חוטינו. נראה דלכן זה מרמז במלת **"ותאכל"**, דהאכילה שהיתה במזבח על ידי האש של מעלה שבדרך כלל אוכלת את הקרבנות הנקרבים על המזבח, נכנסה בחטמיהן של נדב ואביהוא ומתו. וכן מצינו בגמרא (עירובין סג.) **רבי אליעזר אומר, לא מתו בניו של אהרן אלא על שהורו הלכה בפני משה רבן. מאי דרוש, ונתנו בני אהרן אלא אש על המזבח"**, אמרו, אף על פי שהאש יורדת מן השמים, מצוה להביא מן ההדיוט. ומבאר לדברינו פיון שנדב ואביהוא נכשלו בהלכה בענין האש שבמזבח, ונעשו על ידי אש ששייך למזבח.

מצינו בזהר (וישב קצב) שפקשר את שתית היין של נדב ואביהוא, לשתית היין של נח, ושל אדם הראשון מעץ הדעת. ובארנו במאמר 'חשמל דם' שאדם הראשון ונח פגמו בעטרה שביסוד שהיא בבחינת יין. וכן נדב ואביהוא פגמו אותו פגם. וכן מצינו בזהר (וארא כו:) שנדב ואביהוא פגמו בבדית שביסוד. וכן הכתוב (ויקרא טז, א) **"מות שני בני אהרן"** ס"ת **יין**, דהיין גרם. וכן **יין** מרמז שתי פעמים בכתוב (שם י, ב) **"ותצא אש מלפני הוי"ה ותאכל אותם וימתו לפני הוי"ה"** בהפוך אותיות. וכן **יילו**ן המסמל את העטרה שביסוד כמובא ב'עץ חיים' להאריז"ל (שער מ"ג ע' שכב) ר"ת הכתוב (במדבר ג, ד) **"וימת נדב ואביהוא לפני הוי"ה"**.

מובא בלק"ת להאריז"ל (וארא ע' קלג) שנדב ואביהוא היו משרש היסוד, ומובא ב'בעל הטורים' (ויקרא י, ג) **"וידם ב' במסוכה וידם אהרן, וידם השמש"**. ומבאר לדברינו דכשם ש'וידם השמש' סמל את הפסקת פעלת היסוד הנרמזת בשמש, כדבארנו במאמר 'חשמל חמה', כך **"וידם אהרן"** סמל את הפסקת פעלת היסוד של נדב ואביהוא לאחר שמתו.

ה'אור החיים' (ויקרא טז, א) מתקשה בלשון **"וימתו"**, מדוע הוסיפו ו', דהיה צריך לומר בקרבנתם לפני ה' מתו. וכעין זה מקשה רבנו בחיי (שם טו, לא) מדוע כתוב **"ותאכל אותם"** בוא"ו, ומבאר לפי דברינו דמיתתם היתה על ידי הוי"ה. וכן מובא ב'בעל הטורים' שם שהם חטאו בו' דברים. וכן **יהלום** שהוא בגימטריא שמות **הוי"ה אדני** ומסמל את היסוד, כדבארנו במאמר 'חשמל מילה', מרמז בס"ת בג' אפנים בכתוב (ויקרא י, ב) **"ותצא אש מלפני הוי"ה ותאכל אותם וימתו לפני הוי"ה"**. וכן **נדב אביהוא** בגימטריא יסוד.

מובא ב'חתם סופר' (תורת משה' ריש פ' אחרי) שבקרבנתם לפני ה' וימתו ר"ת **יוב"ל**. דהם התקשרו בזמן מיתתם עם בחינת היובל שהוא העולם השמיני. וכן מובא בספר 'אמונת עתיך' (תשנ"ז ע' רלב) **שוימתו** בגימטריא **סוד חמשים**. וכן בארנו במאמרי הנכב

רבי יצחק מפני מה זכה לזה מפני שהוא ראש לעננים והוא קושר כל יום יום את כלם כאחד ומתברכים כלם על ידיו. רואים שהזהר מקשר את ענן הקטרת לענני כבוד ולברכת כהנים שכל אלו היו השפעות של אהרן הכהן לישראל. נראה לבאר על פי דברינו דאהרן הכהן היה החוט שמשפיע דרך זקן אהרן את ברכת כהנים, ושפע זה קבל אהרן מהקטרת. דבעבדת הקטרת הוא התקשר דרך החוט, ומשך את הברכה למטה. וכן מובא ב'לקוטי שיחות' (ח"ב המתורגם ע' 128) **שמענו הקטרת נמשכו ובאו לישראל הענני כבוד.** וענן הקטרת היה האתערותא דלתתא של אהרן להמשיך את עמוד הענן ואת ברכת כהנים באתערותא דלעילא.

וכן רואים מהזהר שענני הכבוד ואהרן היו בבחינת עין, וישראל התקשרו עם ענני הכבוד ועם אהרן בבחינת "עין בעין נראה אתה ה". ולכן אהרן אותיות נראה. וכן אהרן בגימטריא "עין בעין". ומבאר לדברינו דנבאר במאמר 'חשמל עין', שהחשמל הוא בבחינת עין. לכן אהרן וענני הכבוד היו בבחינת עין, וכן רואים מהזהר שאהרן **קושר את העננים** מלשון קשירת חוט. וכן נבאר במאמר 'חשמל מטה', שמטה אהרן היה בבחינת חוט של אהרן. וכן פתילות המנוחה ושל גרות חנפה הן בבחינת חוטי נשמות ישראל. שאהרן משפיע להן את השפע, והוא מדליק את הנרות. וכן הכתוב (במדבר יז, יא) "ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת" ס"ת חשמ"ל. וכן חשמ"ל מרמז בכתוב (שם לד) "קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה" בדלוג הפוך של ה' אותיות.

מובא ב'בעל הטורים' (ויקרא טז, יב) "קטרת סמים דקה" ב' במסורה "ואחר האש קול דממה דקה", פי בענן הקטרת שנגמר בה דקה יהיה קול דממה דקה ונראה כבוד ה'. הבאנו במאמר 'חוטי החשמל' מהמלב"ם, שקול דממה דקה הוא החשמל. ורואים שקטרת סמים דקה היא באותה בחינה.

מצינו בגמרא (ברכות ז) תניא אמר ר' ישמעאל בן אלישע פעם אחת נכנסתי להקטיר קטרת לפני ולפנים וראיתי אפתריאל י-ה ה' צבאות יושב על פסא רם ונשא רואים שעל ידי הקטרת הוא ראה את השם צבאות, המסמל את החשמל. וכן שמעתי מהרה"ג ר' יוסף סופר שליט"א שאותיות אש ברית שהן גם אותיות בראשית, באות אחרי אותיות אש קטרת. **לכאורה** קשה איך קטרת מכפרת על לשון הרע, הרי בעננים של בין אדם לחברו אין כפרה עד שירצה את חברו, נראה דכיון שאי אפשר לרצות את חברו, דאם יבוא לבקש מחילה, חברו יפגע מזה שדברו אודותיו וכו', לכן קטרת מכפרת.

מצינו ברמ"א (י"ד רס"ה) ונוהגין להדר אחר מצנה זו להיות סנדק, לתפס התינוק למחלו, ויפה כח הסנדק מפח המוהל להקדימו לקריאת התורה, דכל סנדק הוי כמקטיר קטרת. צריך להבין מדוע נחשב הסנדק כמקטיר קטרת, ולא המוהל ואבי הבן. הרי הסנדק הוא בבחינת המזבח, והמוהל ואבי הבן הם בבחינת הכהן המקטיר ממש, ומדוע החשיבו את הסנדק דוקא כמקטיר הקטרת. נראה לי שבאר על פי המדרש (ויק"ר ז, ה, וכן

שביום מיתת נדב ואביהוא היה חבור של כלל ישראל לשמיני, דזה היה **"ביום השמיני"** למלואים. והבאנו מהזהר (שמיני לז) שבאותו היום היתה התגלות השכינה בבחינת קריעת ים סוף, שגם שם היה חבור לשמיני. וגם כאן רואים שביום השמיני שהיה חבור לשמיני, מתו נדב ואביהוא, על ידי שהתקשרו עם חוטי החשמל שמתחברים לשמיני, וכן הכתוב (דה"א ה, כט) **"ובני אהרן נדב ואביהוא"** בגימטריא **שמיני**. וכן "אהרן נדב ואביהוא" ס"ת אב"ן המסמלת את השמיני כדבארנו במאמר 'עולם השמיני'.

מצינו בגמרא (שבת זא) **אותו היום נטל עשר עטרות.** נראה דלכן אותו היום נטל **עשר עטרות** דמספר עשר מרמז על המלכות, ו**עטרות** מרמזות על העטרה שבניסוד, ואותו היום היה זווג ניסוד ומלכות בבחינת **עשר עטרות.**

מצינו ב'מדרש פליאה' (אות טט) **בשעה שמתו נדב ואביהוא התחיל הים לצעק על שקרע את עצמו לפני בני ישראל, ענו השרפים ואמרו השיבנו ה' אליך ונשובה חדש מינו פקדם.** נראה לבאר דביום שמתו נדב ואביהוא ונפגם החשמל שמחבר לשמיני, התחיל הים לצעק על שקרע את עצמו לפני בני ישראל דרך חשמל זה כדבארנו במאמרי חנפה על "אז ישיר", ולכן ענו השרפים שהם המלאכים העליונים ביותר השיכים לחשמל שמתחבר לשמיני, ואמרו פסוק על ענן תשובה שמתקנת את החשמל שמתחבר לשמיני, דתשובה מקשרת לספירת הבינה המסמלת את השמיני.

כתוב (במדבר טז, לה) **"ואש יצאה מאת ה' ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת"**. נראה דאש זאת היתה אותה בחינה של אש שהיתה אצל נדב ואביהוא כשהקטירו הקטרת, היינו חוטין של אש, (ע' ברש"י שם יז, יג ובאור החיים' שם יז, יא שמקשרים בין שני הענינים), ומרמז בהמשך הכתוב (שם ד) **"ויקח אלעזר הכהן את מחותות הנחשת אשר הקריבו השרפים"**. נראה דשרפים הם מלשון שרפים, דנשרפו על ידי שרפים של אש. וכן כתוב (שם א) **"ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח פי הקריבים לפני ה' ויהיו לאות לבני ישראל"**. ומבאר לדברינו דשרתה בהם האות המסמלת את העטרה שבניסוד כפי שנבאר במאמר 'חשמל אות'. וגם הם פגמו בעטרה שבניסוד כמו נדב ואביהוא. וכן מובא בכתוב (שם יז, ד) **"וירקעו צפוי למזבח זכרון לבני ישראל"**. ונבאר שזכרון הוא מלשון זכר המרמז על הניסוד, וכן **וירקעו** מרמז על הרקיע המסמל את הניסוד.

ועוד טעם נראה לפרש מדוע שני חוטים של אש, דמובא באור החיים' (שם) שבאמת על פי דין לא היו מחיבים מיתה, אלא שהקב"ה מדקדק עם צדיקים כחוט השערה, ושני חוטים של אש, סמלו שמיתתם היא מחמת שהקב"ה דקדק עמהם כחוט השערה. **מצינו** בזהר (אמור קג) **ענני כבוד בזכות אהרן שכתוב "אשר עין בעין נראה [אותיות אהרן] אתה ה", וכתוב "וכסה ענן הקטרת".** מה שם שבעה אף כאן שבעה שהרי הקטרת שבעה עננים מתקשרים כאחד, ואהרן ראש לכל שבעה עננים. ובהמשך שם עננים אלו עננים של אהרן, אמר

בירושלמי סוף חגיגה) "וְעֵשִׂית מִזְבַּח מִקְטֵר קִטְרֹת", מתקטר בקטרת אין פתיב פאן, אלא מקטר קטרת, המזבח היה מקטיר הקטרת. רואים שהמזבח הוא זה שמקטיר את הקטרת, לכן הסנדק שהוא בבחינת מזבח, הוא נחשב כמקטיר הקטרת, ולכן הוא חשוב יותר מן המוהל. וכן מובא במהרי"ל (ריש הלכות מילה) שהסנדק נקרא בעל ברית. וכן מובא ב'ערוך השלחן' (י"ד רס"ה לה) ששרש המילה קוואטר היא מלשון קטרת, היות שהקוואטר מתחיל את עבודת הסנדק שהיא בבחינת קטרת.

מְצִינוּ בְּזֵהר (ויקהל ריח): **כָּל מִי שֶׁהָיָה מְרִיחַ בְּעֵשֶׂן הָזֶה כְּשֶׁעוֹלָה עֲמוּד הָעֵשֶׂן מִן הַמַּעֲלָה עֵשֶׂן, הִיָּה מְבָרַר אֶת לְבוּ בְּבִירוֹ לְעַבְד לְרַבּוֹנוֹ, וְהַעֲבִיר מִמֶּנּוּ זֶהֱם הַיֵּצֵר הָרָע, וְלֹא הִיָּה לוֹ אֵלָא לֵב אֶחָד לְנַגֵּד אָבִיו שֶׁבְּשָׂמִים, לְפִי שֶׁהַקְטֵרֶת הִיא בְּטוֹל הַיֵּצֵר הָרָע בְּוֹדָאֵי בְּכָל הַצְּדָדִים, שְׂאִין לָךְ דָּבָר עוֹלָם לְבַטֵּל לְצַד הַטְּמָאָה מִלְבַּד הַקְטֵרֶת. רואים שהקטרת מבטלת את הטמאה, וזה נעשה על ידי שהיו מריחים את עמוד העשן, וכדבארנו שעמוד העשן הוא בחינת חוט, ועל ידי החטם והריח, היו מתקשרים לקב"ה דרך חוט זה, ומסירים את הטמאה. וכן חוט"ם מרמז בכתוב (שמות ל, לד) "קח לך סמים נטף ושחלת" בדלוג הפוך של שתי אותיות. וכן מובא בספר 'נפלאות מתורתך' (ערך עמלק) שהכתוב (ש"א ב, כח) "לעלות על מזבחי להקטיר קטרת" ר"ת **עמלק**. ומבאר לדברינו דבעבודת הקטרת הפוכים לטוב את עמלק שמסמל את היסוד דקלפה שהוא הנחש המתלבש על החשמל.**

בְּאֲרָנוּ במאמר 'שרביט הזהב' שבפורים, זכו לקבל את התורה מאהבה, ולהפך את הרע לטוב בבחינת קטרת. ולכן באה הישועה על ידי "שרביט הזהב", בבחינת "מזבח הזהב" דרגתו של אהרן הכהן. ולכן פורים בגימטריא אהרן הכהן. וכן מציינו בגמרא (חולין קלט:) **מְרַדְּכֵי מִן הַתּוֹרָה מִנֵּין דְּכָתִיב "מֶרְדָּר" וּמִתְרַגְּמִינוּ מִיָּרָא דְכָאֵא. מְרַדְּכֵי נִרְמָז בַּתּוֹרָה בְּכָתוּב זֶה, שֶׁל "קַח לָךְ בְּשָׂמִים רֹאשׁ מֶרְדָּר", הַבְּשָׂמִים שֶׁל קִטְרֶת.**

שְׂמֵעֵתִי פרוש בשם האדמו"ר ר' יואל מסאטמר זצ"ל, שמרדכי נרמז במירא דכיא, דמירא הוא דם של חיה טמאה, כמובא ברמב"ם (הל' כלי המקדש א, א) **המור הוא הדם הצרור בחיה שבהדיו הידוע לכל, שמתבשמין בה בני אדם. ודכיא** הוא טהור. דהדם שבא מן הטמא, נהפך לטהור כשמשתמשים בו לבית המקדש. וכן מרדכי טהר את הטמא, כמובא במגלה שלקח את בית המן וטהר אותו וכו'. וגם כאן רואים שמדרגת פורים היא הפיכת הרע לטוב, בבחינת קטרת. וכן הכתוב (אסתר ח, א) "נתן

המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית המן" ס"ת **הַכְּשִׁיר**, דמרדכי ואסתר הכשירו את בית המן והפכו אותו מרע לטוב. **וְכֵן** מובא בשל"ה (ספר שמות דרוש לשבת זכור) שהמן הוא בחינת החלבנה שבקטרת שריחה רע, והיא הסממן הנמוך ביותר בקטרת, ומרדכי הוא בחינת הקטרת, לכן הוא בבחינת מר דרור. ומרדכי הפך גם את המן לטוב, בזה שבסופו של דבר מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק, דעל ידי הקטרת גם החלבנה נהפכת לטוב. וכן **מְרַדְּכֵי הַיְהוּדִי** בגימטריא קטור. וכן מובא בספר 'מגלה עמקות' (אופן קפט) שהמן בגימטריא חלבנה. וכן מובא בשם הרה"ג ר' יצחק גינזבורג שליט"א ש**מחטה** של קטרת, מרמזת על "תמחה את זכר עמלק".

מוֹבָא ב'תורת מנחם' (תפארת לוי יצחק שמות ע' רוז), שהמגלה מקשרת בין היה' של שם הנו"ה לוח', לכן היא נקראת מיא גימטריא וה, עד טו גימטריא יה. וזה כנגד עמלק שמנסה להפריד בין היה' לוח' כמו שכתוב "יָד עַל פֶּס יָה". דעמלק מכסה על היה'. וכן מובא בשם הגר"א שמקשר בין המשנה (מגילה ב.) **מגילה נקראת באחד עשר בשנים עשר בשלשה עשר בארבעה עשר בחמשה עשר לא פחות ולא יותר. למשנה (שבת קלז.) קטן נימול לשמנה לתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר לא פחות ולא יותר. ומבואר לדברינו ששני המקומות הם בחינת קטורת שהופך את הרע לטוב, ומקשר את היה' לוח', כפי שבארנו לעיל על ברית מילה שהיא בבחינת קטורת ונלחמת בעמלק, כך פורים הוא בחינת קטרת ונלחם בעמלק. ולכן המשנה מציינת בשני המקומות את הלשון **לא פחות ולא יותר**, לרמז על סוד הקטורת שחייבת להיות במידות מדויקות, "מִשְׁקַל שְׁבָעִים שְׁבָעִים מָנָה וכו'", וחיוב להיות כמדתה ואם חיסר חייב מיתה. כיון שהוא נמצא בתוך הקליפות וצריך לעבוד לפי הכללים המדויקים לא ליפול במקום המות. וכן נראה לבאר את המספר שמונה עד שנים עשר של ברית מילה שיוצא יחד **חמישים**, המסמל את השמיני של מילה שבא לאחר המ"ט, שהוא שבע כפול שבע.**

עין בספר 'בן איש חי' (פ' יחי שנה ראשונה) שהקלפות נאחזות באותיות **וה'** של שם הנו"ה שהן כמנזן **יא'** סממני הקטרת. מה שאין כן באותיות **יה'** אין להן אחיזה. נראה דזאת הפונה שבפורים חברו את היה' לוח', דעל ידי הפיכת הרע לטוב בבחינת קטרת קדשו את האותיות **וה'** שהן בבחינת **יא'** סממני הקטרת, וקשרו אותן לאותיות **יה'** שגם בחינת הרע שמתלבשת עליהן תהפך לטוב. וכן שם הנו"ה מרמז בכתוב (אסתר ח, טז) "לִיְהוּדִים הִתְּה אֹרְחָה" בדלוג שתי אותיות.

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים
ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 100 ₪ בלבד. ניתן לשלם בצ'קים עד 3 חודשים נא להשאיר הודעה בתא קולי
0573109982
או בפקס 0737254480. או במייל fish@neto.net.il
המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני את מאמר צניעות האישה עם הוספות חדשות [סוד חיי האישות לאור הקבלה לנשואים בלבד], או את הגיליון החודשי, ישלחו בקשה לכתובת המייל

